

ת"פ 26501/06/13 - מדינת ישראל נגד רפאל אלמהדואי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 26501-06-13 מדינת ישראל נ' אלמהדואי(עציר)

ת"פ 15243-03-15 מדינת ישראל נ' אלמהדואי(עציר)

ת"פ 22361-11-15 מדינת ישראל נ' אלמהדואי(עציר)

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד זיוה לדרמן

נגד

רפאל אלמהדואי (עציר)

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד אלכס גפני

גזר דין

רקע

1. בת"פ 26501-06-13, גזרתי את דינו של הנאשם ביום 18.03.15, בשל עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה. לאחר שהנאשם עבר הליך טיפול ממושך במסגרת ההליכים בתיק זה לעונש בעל אופי שיקומי, החורג ממתחם העונש ההולם שקבעתי, שהוא בין 14 ל-30 חודשי מאסר, כאשר הארכת מאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו, הטלתי עליו 350 שעות של"צ וצו מבחן למשך שנתיים מהיום.

2. ביום 21.09.15, הודיעה קצינת המבחן כי הנאשם החליט על דעת עצמו להפסיק את הטיפול במסגרת מרכז יום וזאת לאחר שהושעה בעקבות חשד לשימוש בסמים עם מטופל נוסף. הנאשם עבר הליך במסגרת אשפוזית, שם נתגלה כי השתמש בסמים וזייף בדיקות לאיתור סמים, אולם הנאשם התנגד להתחיל מחדש הליך טיפול ארוך טווח. למרות זאת, קצינת המבחן אפשרה לנאשם לקבל טיפול פרטני בשירות המבחן, תוך הבהרה כי זו תקופת ניסיון. הנאשם הופנה לטיפול והשתתף בקבוצה טיפולית מדי שבוע, וכן התמיד בשיחות הפרטניות, אך לצד זאת המשיך להשתמש בסמים והסביר כי תוצאות הבדיקה מקורן מכדורים אותם נוטל. קצינת המבחן ביקשה לקיים דיון בעניינו.

3. ביום 15.10.15 התקיים דיון בעניינו. הנאשם אישר כי הייתה לו מעידה, לקח את עצמו בידיים, טען כי הוא בתקופה קשה בחייו שכן בתו הייתה בסכנת חיים לאחר שילדה בחודש השביעי וכן התגלה גידול בגופה של אמו. הנאשם טען כי היה נקי 17 חודשים, ישנן עליות ומורדות וכי הוא מבקש להמשיך את הטיפול. למרות התנגדות המאשימה, החלטתי לתת לנאשם הזדמנות נוספת ולא להפקיע את צו השל"צ ואת צו המבחן ונקבע דיון נוסף ליום 06.12.15.

4. ביום 19.11.15, הודיעה קצינת המבחן כי חלה נסיגה במצבו של הנאשם, אשר זייף בדיקות סמים, סירב להמלצת שירות המבחן לעבור טיפול נוסף במסגרת סגורה, לא הופיע לפגישה שנקבעה לו והוא נעצר.

5. ביום 06.12.15 הנאשם לא הובא לדין על ידי שב"ס, ועל כן נקבע דיון ביום 12.01.16. בישיבה זו, ביקש ב"כ הנאשם, וזאת בעקבות בקשת שירות המבחן, להפקיע את צו השל"צ ואת צו המבחן, כאשר על פי סעיף 20(3) לפקודת המבחן נקבע כי כאשר מתבקשת הפקעת צו מבחן, הטיעונים יישמעו מחדש "כאילו זה עתה הורשע הנאשם", וכן ביקש לצרף את ת"פ 11-15-22361. המאשימה לא התנגדה לכך והנאשם הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה והחזקת כלי פריצה. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 08.11.15 בשעה 11:13 פרץ הנאשם לביתה של הגב' חווה לנדאו בכך שדפק במספר פעמים על דלת הדירה, משלא נענה נכנס דרך דלת הזכוכית, שבר את סורג הדלת, ניפץ את דלת הזכוכית ונכנס לדירה. באותה עת, שהתה הגב' לנדאו בדירה והזמינה משטרה. השוטרים שהוזעקו למקום תפסו את הנאשם בכך כשהוא בדירה, עוטה על ידיו זוג גרביים ובכיסו מברג, מפתח שוודי ומוט ברזל. עוד נמצאו בכיסיו 402 דולר השייכים למתלוננת.

6. ביום 07.02.16, לפני כב' השופט שמעוני, צירף הנאשם את ת"פ 15-03-15243 לאחר שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 16.05.13, בפאב בירושלים, גנב הנאשם תיק השייך לגב' וקסברגר כאשר ישבה עם חבריה בפאב. חברתה של המתלוננת הבחינה בנאשם עומד בתור לכספומט ובידיו כרטיס האשראי של המתלוננת. המתלוננת לקחה ממנו את הכרטיס ובהמשך הגיעו שוטרים למקום. הנאשם הובילם לחדרו בבית המלון שם שהה, ושם הבחינו השוטרים בתיקה של המתלוננת.

7. עוד ביום 08.05.16, צירף הנאשם את פל"א 15/241943, והורשע בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. מעובדות תמצית האישום המצורף עולה, כי הנאשם החזיק ביום 04.06.15 0.7815 גרם הירואין ו-0.0870 גרם קוקאין וזאת שלא לצריכתו העצמית. יחד עם זאת, הוסכם כראיות לעונש כי תוגש הודעתו של הנאשם (נ/1) ממנה עולה, כי הנאשם קנה את הסם זמן קצר קודם לכן ומסר כי הוא במרכז יום, וביקש לחזור לשיקום, וכי עשה טעות פעם אחת ולא יחזור על כך.

טענות הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה ציינה את עברו הפלילי המשמעותי של הנאשם, אשר מעורב מזה כשלושים שנה בפלילים, וריצה עונשי מאסר ממושכים, וכל אלו לא הרתיעו אותו מלשוב למעגל הפשיעה. המאשימה הדגישה את חומרת העבירות אשר ביצע הנאשם, ככל שמדובר בעבירות של פריצה לדירה, במיוחד נוכח העובדה כי המתלוננת שהתה בבית בעת הפריצה. עוד ציינה כי מדובר בפריצה מתוכננת מראש שכן הנאשם הצטייד בכלי פריצה. היא עתרה למתחם שבין 12 ל-24 חודשים, וביקשה למקם את הנאשם ברף הגבוה של המתחם ואף להפעיל את התנאי התלוי ועומד כנגדו במצטבר וכן להטיל עליו מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

9. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם קיבל הזדמנויות רבות מבית המשפט אשר לא השכיל לנצלן, הוא פגע בחברה בשנית באופן מכוער.

10. אשר לעבירת הגניבה בת"פ 15-03-15243, מדובר בגניבת תיק בו מסמכים אישיים וחשובים וכן כרטיס אשראי וכסף, אך ציינה כי בסופו של יום הרכוש הושב ועל כן מתחם העונש ההולם על כך מתחיל מעונש של מאסר על

תנאי. על כן ביקשה להטיל בתיק זה, נוכח חלוף הזמן, שכן מדובר בעבירה משנת 2013, עונש של מאסר על תנאי ופיצוי.

11. אשר לפל"א 241943/15, ציינה ב"כ המאשימה כי מדובר בשני סוגי סמים בכמות גבוהה בהרבה מהחזקה. לנאשם לא היה דרך לממן את הסמים, ולכן היא סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר של מספר חודשים ועד לשנת מאסר, וביקשה להטיל עליו עונש של מאסר ומאסר על תנאי.

12. ב"כ המאשימה ביקשה להפקיע את צו המבחן והשל"צ בתיק העיקרי ולגזור תחתם מאסר, וכן להטיל על הנאשם עונשים מצטברים בשל כל אירוע ואירוע, ולהפעיל את התנאי מצטבר.

13. ב"כ הנאשם הסביר כי הנאשם חולה במחלה קשה של התמכרות לסמים, כל העבירות בוצעו על רקע זה, הנאשם מכור לסמים שנים רבות ועשה ניסיונות רבים להיגמל וגם במסגרת ההליך בתיק זה הוא עשה מאמצים גדולים ביותר והצליח להתמיד בניקיון לתקופה משמעותית לראשונה בחייו ועל אף כישלונו הוא מבקש מבית המשפט להתחשב בו, שכן מדובר במחלה קשה והוא מעוניין לצאת ממעגל הסמים. הנאשם גרוש ואב לשלושה ילדים, התקשה בפרנסתו והתמיד במשך יותר משנתיים בהליכי גמילה ושיקום. עוד הוסיף כי הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה בכל תיקיו וביקש לצרף את כל התיקים וחוסך זמן שיפוטי משמעותי. הנאשם שהה במעצר כבר למעלה משנה, ויש להתחשב בתנאי המעצר שהם קשים מתנאי מאסר. עוד שהה במסגרות סגורות למשך 11 חודשים וחמישה חודשים נוספים במרכז יום.

14. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, בת"פ 22361-11-15, מסר ב"כ הנאשם כי אכן היה פוטנציאל מפגש בין המתלוננת לנאשם, אך בפועל לא קרה הדבר. הרכוש הושב, הנאשם נכנס לבית לאחר שחשב שאין איש בבית והמניע לביצוע העבירה היה מימון הסמים. על כן, סבר כי מתחם העונש ההולם צריך להיות נמוך ביותר ולהתחיל מעבודות שירות. אשר לעבירת הסמים, אמנם מדובר בסמים בכמות משמעותית, אך מדובר במי שמכור לסמים ויש לתת לכך משקל נוכח כמויות הסם אותן הוא צורך.

15. בסופו של יום, ביקש ב"כ הנאשם להפעיל את התנאי בחופף ובגין עבירת ההתפרצות המקורית לא להטיל עונש משמעותי נוכח הפקעת המבחן והשל"צ, מאחר שהנאשם ביצע שליש מצו השל"צ. אשר לעונש הפיצוי, הנאשם לא עמד בפיצוי הקודם שהוטל עליו ולכן מדובר בענישה לא מציאותית לדידו.

16. הנאשם, בדברו האחרון, מסר בקול רועד ובהתרגשות רבה את הבושה הרבה שחש נוכח ההזדמנות שניתנה לו על ידי בית המשפט שלא נוצלה על ידו והוא חזר להשתמש בסמים. הנאשם ציין כי הוא חש בושה אף לפני עורך דינו שנלחם למענו וכן מבני משפחתו שהוא מתבייש להתקשר אליהם ולהסביר את שאירע לו. הנאשם ציין כי הוא מביע חרטה מלאה על מעשיו וכי הוא רוצה להמשיך בהליך השיקום בין כותלי שב"ס, וציין כי מאס בחייו כמכור לסמים ולו היה לו אומץ, היה עושה מעשה שהיה חוסך כאב רב מאנשים רבים. הנאשם הביע תקווה כי יצליח להשתלב בשיקום בתקופת מאסרו ושייהנה מהזמן שנותר לו לאחר שישתחרר, הוא הודה על האמון שבית המשפט נתן בו ועל ההזדמנות לעבור הליך של טיפול.

מתחם העונש ההולם והעונש המתאים בת"פ 26501-06-13

17. כפי שקבעתי בגזר דין מיום 18.03.15, מתחם העונש ההולם נע בין 14 ל-30 חודשי מאסר. בגזר הדין החלטתי, מטעמי שיקום, לחרוג מעונש זה. כחצי שנה לאחר מועד גזר הדין, הפסיק הנאשם לבצע את שעות השל"צ, הפר את צו המבחן והסתבך בפלילים, ועל כן יש להפקיע את צו המבחן ואת צו השל"צ ולגזור על הנאשם עונש חדש. מחד, בהתחשב בעברו הפלילי המכביד, בכך שביצע את העבירה שעה ששמונה חודשי מאסר תלויים ועומדים כנגדו, ומאידך, בהתחשב בכך שהשלים שליש מעונש השל"צ וכן היה נקי מסמים במשך שנתיים, עבר הליך גמילה משמעותי שהיה הליך קשה, ושהה במעצר בין התאריכים 07.06.13 - 14.11.13, לקח אחריות למעשיו והביע חרטה החלטתי להטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר וכן להפעיל את המאסר המותנה של 8 חודשים בת"פ 30033-04-11, חציו בחופף וחציו במצטבר כך שהנאשם ירצה בסך הכל 22 חודשים.

מתחם העונש ההולם בת"פ 22361-11-15

18. הערך המוגן בבסיס עבירות אלה הוא הגנה על קניינו של אדם, על פרטיותו ועל ביטחונו האישי. המחוקק נתן ביטוי לצורך להגן על ערכים אלה וקבע עונש של עד שבע שנות מאסר בשל עבירה של פריצה לדירת מגורים וכן עונש של עד שלוש שנות מאסר לעבירת הגניבה והחזקת כלי הפריצה שנלוו לה.

19. על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם אינו נקבע רק בהתחשב בעבירה עצמה ובערכים המוגנים שבבסיס אותה עבירה, אלא אף בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שלפני מדובר בפגיעה בעוצמה גבוהה, שכן העבירה בוצעה תוך תכנון מוקדם כשהוא מצויד בכלי פריצה. הנאשם גרם לנזק לדירה וכן שהה בה שעה שבעלת הבית שהתה בדירה, כך שתחושת הפרטיות שלה נפגעה באופן משמעותי, וכן היה קיים חשש ממפגש בין בעלת הדירה לנאשם שלא התממש. הנאשם אף גנב סכום כסף משמעותי אך בסופו של יום הרכוש הושב.

20. בנסיבות אלה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 10 חודשי מאסר ועד ל-20 חודשי מאסר.

מתחם העונש ההולם בת"פ 15243-03-15

21. מדובר בעבירת גניבה כאשר הנאשם נטל את תיקה של המתלוננת, התכוון להשתמש בכרטיסי האשראי שלה ורק על ידי כך שזוהה על ידי חברתה של המתלוננת, בסופו של יום הרכוש הושב. על כן, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר מותנה ועד ל-3 חודשי מאסר.

מתחם העונש ההולם בפל"א 241943/15

22. מאחר שמדובר בכמות של סמים קשים הגורמים נזק משמעותי לחברה והן למשתמשים בהם, והן לצורך שלהם לממן את הסם באמצעות עבירות רכוש, וכן בשל הפוטנציאל לסחר כדי לממן את הסם, למרות שבמקרה זה כאשר מדובר בנאשם המכור לסמים במשך למעלה מ-20 שנה, כמויות כאלה לא מן הנמנע

שמשמשות אף לצריכתו העצמית ולא הובאה לפניי ראייה כי הסם הוחזק כדי לסחור בו.

23. בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם הוא בין 3 חודשי מאסר ועד ל-8 חודשי מאסר.

העונש המתאים

24. לבי לבי לנאשם, אשר ניסה לצאת ממעגל הפשיעה וממעגל הסמים ועשה מאמצים ניכרים לשם כך ובשל משבר אישי חזר להשתמש בסמים. יחד עם זאת, למרות שמדובר במחלה קשה שהנאשם נלחם בה, תוצאותיה של המחלה לא פוגעים רק בנאשם, אלא בחברה כולה שנאלצת להתמודד עם הצורך של הנאשם לממן את הסם באמצעות עבירות רכוש. על כן, בית המשפט מצווה לתת משקל משמעותי לצורכי הגנה על הציבור מפניו של הנאשם, אשר למרות רצונו העז לא מצליח להיגמל מסמים ופוגע בחברה שוב ושוב.

25. הנאשם ביצע את העבירה בפל"א 241943/15, שעה שהוא מצוי במבחן שלושה חודשים לאחר שנגזר דינו, לאחר שניתנה לו הזדמנות משמעותית לעלות על דרך המלך, למרות תיק זה ולמרות בקשת שירות המבחן, בית המשפט נתן לו הזדמנות נוספת להשתלב בהליך טיפול, ותחת זאת המשיך הנאשם להשתמש בסמים ועבר עבירות של התפרצות לבתי מגורים, גניבה והחזקת כלי פריצה.

26. נראה כי במקרה זה, נסיבותיו האישיות של הנאשם נסוגות מפני הצורך להגן על הציבור מפניו, ואך ורק בשל לקיחת האחריות, החרטה הכנה והרצון להשתלב בהליך טיפול בין כותלי שב"ס, לא חרגתי ממתחם העונש ההולם, אלא הסתפקתי בהטלת עונש ברף העליון של המתחם.

27. לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם עונש כולל כדלהלן:

א. 24 חודשי מאסר.

ב. עונש של מאסר של 22 חודשים שהוטל בת"פ 26501-06-13, ירוצה במצטבר, כך שהנאשם ירצה בסך הכל 46 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, 07.06.13-14.11.13 וכן 08.11.15-15.05.16.

ג. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע או עבירת סמים מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך

שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון למעט סעיף 413.

ה. ניתן צו להשמדת המוצגים.

ו. נוכח השבת הרכוש למתלוננות, נוכח תקופת המאסר הארוכה שנגזרה על הנאשם, נוכח כך שהנאשם לא עמד בתשלום הפיצוי שנגזר עליו, לא מצאתי להטיל פיצוי בנוסף לעונשים שניתנו.

בשולי פסק הדין, אביע תקווה כי הנאשם ישכיל לנצל את תקופת המאסר הממושכת שנותרה לו כדי לעבור גמילה ושיקום משמעותי בין כותלי שב"ס, כדי שיצליח להשתלב בחברה ולנהל אורח חיים נורמטיבי עם שחרורו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ז' אייר תשע"ו, 15 מאי 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.